

ми се виждаше тя сега, когато бѣхъ се наялъ до пресищане. Сестритѣ ми скоро станаха и отново се наведоха надъ работата си.

Баща ми ядѣше вече само хлѣбъ. Сиренето бѣ се свършило. Свърши се и хлѣбътъ, но той бѣ още гладенъ.

— Не стигна! — каза той. — Всички останахме гладни.

Предъ очитѣ ми се замъгли, и вече не виждахъ редоветѣ. Едри сълзи се търкулнаха по бузитѣ ми и по цѣлото ми тѣло преминаха тръпки. Бедниятъ ми баща! А пъкъ азъ ядохъ при чешмата кебапчета! Нахвърлилъ се бѣхъ на тая вкусна храна като хищникъ върху овца, а тукъ седи моятъ баща, свива се отъ студъ, тъпчи устата си съ този черенъ горчивъ хлѣбъ. И той не винаги му е достатъченъ.

— Защо не седна да ядешъ? — попита майка ми, като ме погледна неочаквано.

— Не . . . съмъ гладенъ, — отговорихъ азъ и въ този мигъ главата ми пламна. Азъ се наведохъ надъ редоветѣ, но не можахъ да ги различа.

На майка ми не допадна моя отговоръ и тя ме попита:

— Не ти ли е добре?

— Той трѣбва да си легне, — каза баща ми и не обърна повече внимание на менъ.

За менъ нѣмаше по-приятна заповѣдъ. Азъ се хвърлихъ въ леглото, дръпнахъ покривката надъ главата си и . . .

Бѣше настѣпила най-тежката минута. Не можехъ повече да се държа. Отъ всички само азъ бѣхъ се нахранилъ сито, но по единъ крадливъ, недостоенъ, сраменъ начинъ. Спомнихъ си всички минути, когато баща ми и майка ми отдѣляха отъ залъка си, за да ни е добре. Разбрахъ, какъ тѣ пестятъ отъ устата си, за да хранятъ мене и моитѣ братя и сестри. И азъ се отнесохъ така несправедливо!

Цѣлото ми тѣло бѣ обзето отъ треска. Въ гърдитѣ ми нѣщо ме задушваше, а очитѣ ми се пълнѣха съ гореща влага. Азъ въздишахъ подъ покривката и цѣлъ се тресѣхъ върху коравото легло. Какъ омразна ми се виждаше моята постѣпка! Колко безвкусни ми се струаха залъцитѣ, които преди единъ часъ кжсахъ съ такава охота съ жбитѣ си!

Родителитѣ ми забелязаха, че азъ стена подъ покривката. Майка ми дойде, повдигна покривката и ме попита, като ми пишеше главата:

— Какво ти е?

— Какво ти е? — повтори баща ми.

— Наболява го малко глава — обърна се тя къмъ него.